

Alelie Coronel-Camitan
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Filippinerne.

Da Marius gik op til sit hus, kunne han høre folk tale indenfor. Han kiggede gennem vinduet.

Gad vide, hvem der er her, tænkte han. Hans mor boede i et andet land for at arbejde, så det var som regel kun ham og Lola (bedstemor), som var derhjemme.

Han åbnede døren. Alle hans venner var der!

»Tillykke!« råbte de.

»Vi vil gerne fejre dig og den medalje, du fik ved taekwondo-konkurrencen,« sagde Jose, Marius' bedste ven.

»Jeg er så stolt af dig.« Lola gav Marius et stort knus. »Din mor er i telefonen! Jeg er sikker på, hun vil høre alt om din medalje.«

Da Marius var færdig med at tale med sin mor, nød han og

hans venner festen. De havde det sjovt med at snakke sammen og spise Lolas lækre mad.

»Vil du ud og bowle med mig i morgen?« spurgte Jose, inden han tog af sted.

»Helt sikkert!« sagde Marius.

Den aften inden sengetid bad Marius en bøn. »Vor himmelske Fader, tak for at give mig så gode venner og familie. Velsign min mor, mens hun er langt væk. Og vil du ikke nok velsigne mig, når

jeg skal more mig med at bowle med Jose i morgen.«

Men næste dag kom Marius ikke til bowling. Der kom et stort stormvejr med regn, og alle måtte blive indenfor. Marius sad derhjemme og lyttede til regnen, der hamrede løs på taget. Han ville ønske, at han kunne se Jose.

I tre dage blev det ved med at regne. Gaderne blev oversvømmet. Nogle huse i Marius' nabolag blev også oversvømmet.

Senere fandt Marius Lola i køkkenet. Hun lavede noget mad, der duftede lækker.

»Hvad laver du?« spurgte han.

»Jeg laver mad til nogle familier i vores menighed,« sagde hun. »Deres huse blev oversvømmet, så biskoppen bad mig om at hjælpe.«

Marius tænkte på Jose. »Kan vi

lave mad til Joses familie? De har måske også brug for hjælp.«

»Det er en god idé,« sagde Lola.

Marius lavede ris og stegte æg til Jose og hans familie. Så hjalp han Lola med at pakke maden.

Endelig holdt det op med at regne. Marius og Lola gik ud på gaderne for at levere maden. Vandet stod op til Marius' knæ!

De fandt Jose og hans familie uden for deres hus. Jose græd.

Marius krammede sin ven. »Jeg er ked af, at dit hus blev oversvømmet,« sagde han. »Jesus elsker dig. Og det gør vi også.«

Sammen hjalp Marius og Jose med at rense de ting i Joses hus, der var dækket af mudder. Marius sang »Jeg er Guds kære barn«, mens de arbejdede. Da de holdt en pause, gav Marius Jose den mad, han havde lavet til ham.

»Tak, fordi du hjalp min familie,« sagde Jose. »Og tak for maden! Den er lækker.«

»Det var så lidt,« sagde Marius.

»Tror du, at du kan fortælle mig mere om Jesus? Og den sang, du har sunget?« spurgte Jose.

»Ja da!« sagde Marius. »Har du lyst til at komme i kirke med mig

på søndag? Det er der, jeg lærer om Jesus. Og vi kan også synge sammen.«

»Okay,« sagde Jose.

Marius blev helt varm indeni. Han var glad for, at han kunne hjælpe Jose og hans familie. Og han var glad for, at han også kunne fortælle andre om evangeliet. ●

OVERSVØMMET AF KÆRLIGHED

